

Valentine Kalan
654 W. 161 St.
New York, N.Y. 10032

2-13-68

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 33

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, FEBRUARY 16, 1967

STEV. LXV — VOL. LXV

Wilson v Bonnu išče podporo za sprejem v Gospodarsko skupnost

Predsednik britanske vlade je prišel včeraj v glavno mesto Zahodne Nemčije na razgovore o sprejemu Velike Britanije v Skupni trg.

BONN, Z. Nem. — Komaj je končal svoje razgovore s predsednikom vlade ZSSR v Londonu, že je britanski ministrski predsednik prišel letel sem, da se pogovori z vodniki Zahodne Nemčije o angleškem sprejemu v Evropsko gospodarsko skupnost, v kateri so povezana sedaj Francija, Zah. Nemčija, Italija in Benelux države. Seveda bodo vodniki Anglije in Nemčije ob tej priložnosti obravnavali tudi druga mednarodna vprašanja, ki zadevajo obe državi.

Wilson je doslej razpravljal o angleškem vstopu v Skupni trg v Rimu in Parizu. V Rimu so bili misli dosti naklonjeni, De Gaulle v Parizu pa ni maral reči nobene jasne besede. Zdi se, da bo to rekel šele, ko bodo mimo francoske parlamentarne volitve sredi marca.

Zahodna Nemčija je doslej kazala naklonjenost angleškemu predlogu za vstop v Skupni trg. Zadnje dni pa kažejo tu nekaj nejevolje na Veliko Britanijo, ker je njen zunanji minister G. Brown v začetku tega tedna dejal v Londonu, da ni daleč čas, ko bo Velika Britanija uradno priznala sedanjo mejo med Nemčijo in Poljsko ob Odri in Nisi za stalno, kot je to De Gaulle storil že pred leti. Kancler Kiesinger in zunanji minister Brandt se zavedata, da se te meje ne bo dalo spremeniti brez vojne, na njo pa nihče ne misli. Priznati meje kljub temu ne misli, dokler jima za to ne bo ponudena primerna cena — združitev obeh Nemčij.

Wilson je v včerajšnjih razgovorih zagotavljal kanclerja Kiesingerja, da Vel. Britanija ni spremenila svojega stališča glede meje na Odri in Nisi. Zunanji minister G. Brown se je opravičeval nemškemu zunanjemu ministru W. Brandtu zaradi svoje izjave o tej temi. Kiesinger in Brandt sta britansko zagotovilo o meji na Odri in Nisi sprejela, nista pa Wilsonu obljubila brezpogojne podpore za vstop Velike Britanije v Skupni trg.

Izraba naravnih bogastev
MANCHESTER, N.H. — Prebivalci kolonije New Hampshire so bili prvi, ki so se poleg obdelovanja zemlje lotili tudi širše izrabe naravnega bogastva.

Ponoči je divjal nad mestom pravi vihar. Veter je dosegel brzino 80 milj na uro. Trgal je električno napeljavno, podiral drevje, telefonske ter električne drogeve. F. Schulte, 45 let stari oče 6 otrok, je našel smrt, ko je na poti domov vihar nenadno prevrnil nanj stanovanjski trailer na E. 9 St. in Lakeside Ave. — Vetrovno in naletavanje snega. Najvišja temperatura 25.

Romney vodi na splošno, Nixon med republikanci

WASHINGTON, D.C. — Čeprav je do konvencij, ki bodo imenovale predsedniške kandidate prihodnje leto, še vsaj leto in pol, je razprava o kandidatih že zelo živahna. Na republikanski strani vodita guv. Romney in R. Nixon, omenjajo pa tudi še guv. Rockefellerja, guv. Reagan, sen. Percyja in druge.

Po zadnjem povpraševanju Gallupa v začetku februarja vodi med republikanci kot kandidat Nixon z 52% nad Romneyjem s 40%. V preteklem novembru, v tednih po volitvah, kjer je Romney odlično zmagal, je bil on v skoraj enakem vodstvu, kot je sedaj Nixon.

Precej drugačen je položaj v pogledu prednosti republikanskih kandidatov na splošno med volivci. Če bi bile volitve za predsednika zdaj, bi guv. Romney kot republikanski kandidat zlahka zmagal tako nad demokratskim kandidatom L.B. Johnsonom, kot nad sen. R.F. Kennedyjem. Politični opazovalci so prepričani, da se volivci trenutno odklanjajo od demokratske stranke največ zaradi vojne v Vietnamu in napovedujejo Johnsonovo težavo pri volitvah, če do njih vojna še ne bo končana.

Gastro razprodaja

MEXICO CITY, Meh. — Fidel Castro je v hudi zadregi za devize, tako se je odločil pred časom za prodajo umetniških zakladov in dragocenosti. To je prišlo očitno na dan 9. februarja letos, ko je kubansko prevozno letalo eksplodiralo 16 milj seвероzahodno od tod v zraku in raztreslo nad precej širokim področjem raznih umetniških vrednosti in dragocenosti za skupno \$800.000.

Trdijo, da je bilo Castrovo, v Rusiji zgrajeno letalo, na rednem poletu za "umetniško lecento" v Rimu ali Parizu.

Na kraju nesreče kubanskega letala so našli zlate in srebrne kose namiznih priborov, dragocene preproge, kristalno posodo in oljnat slike. Večji del tega blaga naj bi bilo zaplenjeno nekdanjim premožnim slojem na Kubi, nekaj pa naj bi ga bilo tudi iz narodnih muzejev.

Bodimo pri vsaki vojniški prevratni in zmanjšujmo število rtev!

Johnson je videl v Haile Selasiju proroka

Te dni se mudi na obisku v naši deželi abesinski cesar.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Johnson je prav posebno počastil svojega gosta, abesinskega cesarja Haile Selasia s tem, da mu je rekel, da je najstarejši in najdalekovidnejši politični prorok na svetu. To bo verjetno res, toda Johnson je pozabil, da dostavi, da je le našel napravo cesarja za političnega proroka. Pred več kot 30 leti je namreč Mussolini ponorel in začel vojno z Abesinijo. Mussolinijevi junaki so se dolgo mučili z Abesinci, čeprav so bili proti svojemu nasprotniku izvrstno oboroženi, končno so pa cesarja pregnali in zasedli vso abesinsko državo.

Haile Selasie je branil svoje pravice povsod na svetu, tudi v Zenevi pred Društvom narodov, toda prave pomoči ni dobil od nikoder. S sankcijami se takrat Mussolini ni dal ukrotiti. Haile Selasie je takrat čisto pravilno napovedal pred Društvom narodov, da diktatorji ne bodo poznali nobene meje, ako ne bodo primerno kaznovani v Abesiniji. Pognali bodo ves svet v novo svetovno vojno, ki bo uničila ves svet. Tako se je tudi zgodilo.

Cesar ima dosti težav doma in s sosedi

Cesar je dober prorok, toda to mu ne lajša vladanja. V svoji domovini je vpeljal režim, ki je bolj podoben diktaturi kot svobodni demokraciji. Nima sreče tudi pri urejanju gospodarstva, radi česar trpi tudi gospodarski napredek. Nezadovoljnost vlada v severnem delu njegove države, kjer živijo muslimani. Hujskajo jih arabski politiki iz Egipta, Jemena, Sirije, Iraka itd. Na jugu Abesinije živi nad 700.000 Somalijcev, te pa hujska sosedna republika Somalija, ki je stalno v obmejnih bojih s cesarskimi četami. Somalijo pa podpira Moskva z orožjem in municijo. Zato je cesar navezan na ameriške dobave vojnega materiala.

Haile Selasie ima težave tudi z Organizacijo afriške edinosti. Čeprav žrtvuje denar in čas, mu afriški politiki ne zaupajo, ker vidijo v njem pravi vzor reakcionarnega diktatorja.

Haile Selasie ima torej dosti

Saigonski generali se bližajo slepi ulici

SAIGON, J. Viet. — Delo ustavodajne skupščine se bliža koncu. Še nekaj tednov, pa bo ustava izglasovana. Vsaj tako je želja ameriških oblastí v Saigonu in preko te želje generali ne bodo mogli iti. Nekaj mesecev pozneje bodo pa razpisane volitve za predsednika, za parlament in občinske odbore. Njim bo sledilo parlamentarno zasedanje in nova civilna vlada. Tak je načrt na papirju. Ali bo pa tudi uresničen?

Vse bo odvisno od generalov, ti se pa nahajajo od dneva do dneva v večji zagati. Vidijo na vse strani sledeče nevarnosti:

Kaj naj počnejo pri volitvah? Ali naj slečejo vojaško sukunjo in gredo kandidirati? Kako naj se obnašajo pri sestavljanju nove civilne vlade? Kakšen vpliv naj si zagotovijo nanjo in kako naj ta vpliv izvajajo? In pred vsem: kdo

Rusk v Buenos Airesu

WASHINGTON, D.C. — Državni tajnik Rusk je odletel pretekli ponedeljek na sestanek zunanjih ministrov OAD v Buenos Aires. Spremlja ga cela vrsta specialistov za Latinsko Ameriko, ki jih vodita poslanika Linnovits in Gordon. Rusk ne bo namreč mogel ostati ves čas na sestanku, se bo moral kmalu vrniti. Zunanji ministri OAD bodo pa preobloženi z delom.

V zadnjih mesecih se je nabralo toliko perečih vprašanj v politiki, gospodarstvu in narodni obrambi, pa za nobeno med njimi še ni bil poiskan pravih kompromis. Povrh to treba še določiti dnevni red za sestanek na vrhovih, ki naj bi bil 12. aprila v Punta del Este v Urugvaj. Zato nekateri opazovalci dvomijo, da bi mogel sestanek obravnnavati vse, kar je bilo postavljeno na dnevni red.

Manjka nam še zmeraj 50.000 zdravnikov

CHICAGO, Ill. — Glavni zdravnik naše federalne javne zdravstvene službe dr. Stewart je izjavil, da nam sedanjih aktivnih 290.000 zdravnikov ne zadostuje. Treba bi jih bilo še 50.000. Teh pa dežela ne bo tako hitro dobila. Res je v načrtu 15 novih medicinskih šol, toda treba bo čakati kakih 12 let, da bodo medicini, ki se bodo na njih šolali, porabni za praktično zdravniško službo.

Niso pa vsi zdravniki njegovega mnenja. Nekateri med njimi trdijo, da bo v deželi zmeraj pomanjkanje zdravnikov, dokler bo Zveza ameriških zdravnikov vztrajala na strogih pogojih za vpis na medicinske šole in sedanjem sistemu strogih izpitov po končanih študijah.

Niso pa vsi zdravniki njegovega mnenja. Nekateri med njimi trdijo, da bo v deželi zmeraj pomanjkanje zdravnikov, dokler bo Zveza ameriških zdravnikov vztrajala na strogih pogojih za vpis na medicinske šole in sedanjem sistemu strogih izpitov po končanih študijah.

Haile Selasie bo šel iz Amerike na potovanje v Sudan, Turčijo in Sovjetsko zvezo, torej ravno v države, ki ne simpatizirajo preveč z njegovo deželo.

bo rade volje umaknil. Ako se spoprime, s kom naj držijo?

Na drugi strani ne vedo, kje naj iščejo zaveznike med civilnimi politiki. So to večinoma starejši domačini, ki niso znani po vsej deželi in imajo kvečjemu le nekaj pristašev v Saigonu. Nihče ne ve, kdo med njimi se bo pri volitvah znal uveljaviti.

In v ves ta vrvež lahko pa dejo pogajanja za premirje, ki bodo rodila neštevilna trenja, intrige in podobne politične zahrbtnosti. Nevarnost je pa še druga. Ker bodo civilni politiki videli in vedeli, da je Amerika za premirje in mir, četudi bo treba zanj plačati visoko ceno, kdo ve, ali se ne bodo hoteli tudi ti politiki drago prodati vietnamski Osvobodilni fronti, ki jih bo lahko rabila vsaj za intrige med protikomunisti in generali.

Zato bo skoraj čudež, da bi

V VIETNAMU JE PRIŠLO ZOPET DO VEČJIH BOJEV

Južnokorejske čete so včeraj v vročem triurnem boju pokončale 243 rdečih, vladne čete Južnega Vietnama so v spopadih v Mekongovi delti, kakih 150 milj južno od Saigona, uničile 275 rdečih, ameriški marini pa so začeli danes večjo akcijo z morja v severnem delu dežele.

SAIGON, J. Viet. — Zatišja na kopnem je bilo včeraj v Južnem Vietnamu nenadno konec, ko je več bataljonov rednih čet Severnega Vietnama napadlo z vso silo postojanke južnokorejskih marinov pri mestu Quang Ngai okoli 325 milj severno od Saigona. Rdečim se je posrečilo del korejskih položajev zasesti in potisniti korejske marine iz zunanjega obrambnega obroča. Ti so v treh urah vročega in krvavega boja ob precejšnjih lastnih izgubah pregnali rdeče iz zavzetih položajev in jih nato pognali v beg. Rdeči so pustili na bojišču 243 mrtvih. Hud je bil boj tudi v Mekongovi delti, kjer so ameriški helikopteri podpirali južnovietnamske vladne čete. Rdeči so se trdovratno branili in sestrelili 8 helikopterjev. Petim se je kasneje posrečilo odleteti z lastno silo, enega pa so uničili. Rdeči so imeli pri tem spopadu po uradnem poročilu 275 mrtvih.

Nastop močnih rdečih oddelkov je bil nepričakovan, ker so v zadnjih mesecih rdeči napadali pretežno z malimi oddelki pod varstvom noči in iz zased. Enote severnovietnamske armade, ki so napadle južnokorejske marine, so bile dobro opremljene z lahkim in težjim orožjem. Napadle so z metalci min in celo z metalci plamena. Prav zato je bil boj tako krvav in izgube tako velike. Nekaj časa je obstajala resna nevarnost, da bodo korejski marini doživeli težek poraz. Položaj so rešila ameriška letala, ki so z vso silo udarila na rdeče napadalce z napalm bombami, raketami in streljanci.

Tudi v spopadu med vladnimi četami in rdečimi v delti imajo dober del zasluge za uspeh vladnih čet ameriške letalske sile. Helikopteri so podpirali boj na kopnem neposredno z napadi na rdeče, ki so 8 helikopterjev sestrelili. Eden je bil pri tem popolnoma uničen, pet jih je moštev popravilo, da so odleteli z lastno silo. Dva ameriška letala sta bila mrtva. V ta boj so poslegli tudi "leteči zmaji", ameriška letala starejšega tipa in počasnejša, na katerih je od 8 do 12 težkih strojníc, ki bruhajo ogenj na sovražnika na tleh na vse strani.

Ameriški marini, kakih 1.500 mož, so se izkrcali na obalnem področju, kjer je bilo sporočeno, da se zadržujejo rdeči. Izkrcava-

tista bodoča prehodna doba potekala mirno. Že sedaj se nekateri opazovalci bojijo revolucij, z a r o t. državljanske vojne, ne morda med komunisti in protikomunisti, ampak vse povprek. Koristi od tega bi seveda imeli končno le komunisti.

Zato bo takrat igral najvažnejšo vlogo izvoljeni predsednik republike. On bo predstavljal legitimno oblast in njega bo najbrže podpirala Amerika. Zato je tako važno, kdo bo izvoljen na to mesto.

Ameriški politični opazovalci si še niso ustvarili sodbe, kaj vse lahko pričakujejo do jeseni v Vietnamu. Večina misli, da nič dobrega, vendar pa tudi nič obupnega. Le sedanje težave bodo dobile novo obliko, to bo vse.

Zdi se nam, da je to pričakovanje zelo optimistično, zato bomo veseli, ako se uresniči.

Iz Clevelanda in okolice

Seja — Društvo Dvor Baraga št. 1317 Katoliških boraštarnjev ima jutri zvečer ob 8. uri redno sejo. — Asesment bodo pobirali od 6.30 dalje.

Društvo sv. Jožefa št. 169 KS-KJ ima nocoj ob osmih sejo v Slov. domu na Holmes Avenue.

Molitve — Klanice Tretjega reda sv. Frančiška imajo nocoj ob 5.30 sv. mašo za pok. Apolonijo Kic, po njej pa skupno molitev za pokojno v cerkvi.

Klanice Sv. Rešnjega telesa imajo mašo za pok. Apolonijo Kic v petek ob 5.30, po njej pa skupne molitve.

Lepa starost — Rojak Frank Sober, 424 E. 323 St., Willowick, je danes dopolnil 85 let. Čestitamo in mu želimo še obilo zdravja in zadovoljstva!

Dobrodošli — Te dni je prišel za stalno v Cleveland iz Pariza v Franciji G. Jože Ramsak z družino. Nastanil se je pri Mr. in Mrs. Frank Bubnič, 19710 Mohawk Ave. On je doma v Storah pri Celju, žena pa v Pregarjih pri Slovenski Bistrici v Slovenskem primorju. G. Jože Ramsak je po poklicu pleskar in dekorater. — Dobrodošli med nami!

Tito za Dunaj dragoce- nejši od Hruščeva!

DUNAJ, Avstr. — Seveda ne v vsakem pogledu. Ravno sedaj gosti avstrijska vlada Tita, njegovo Jovanko in obilno spremstvo, ima pa pri tem hude skrbi za Titovo osebno varnost. Policijske čete kot svoj čas Hruščeva, tako se boji za življenje jugoslovanskega diktatorja.

Strah so še povečali zadnji atentati na Titove urade v Ameriki in Kanadi. Seveda ima avstrijska policija tudi veliko stroškov. Radi tega se pa z vlado ne bo tako kregala, kot se je pred leti morala njujorska policija s Kennedyjevo administracijo, ki ji ni hotela plačati izredne stroške, zvezane z varnostnimi ukrepi za Titovo življenje.

Petnajst držav podpisalo sporazum o brezatomski Latinski Ameriki

MEXICO CITY, Mex. — Sporazum o prepovedi izdelovanja, hranjenja in prevažanja atomskega orožja na tleh Latinske Amerike je podpisalo takoj 15 držav, začasno so odložile podpis Brazilija, Argentina, Jamajca, Trinidad-Tobago, Paragvaj, Nikaragva in Dominikanska republika.

Štiri atomske sile. Amerika, Anglija, Rusija in Francija so sporočile, da se bodo sporazuma držale, četudi ga ne bodo podpisale, med tem ko je Kitajska odklonila vsako zvezo z njim.

V Južno Ameriko ver- jetno, v Evropo nemara ne

WASHINGTON, D.C. — Še vedno je zelo verjetno, da pojde predsednik L. B. Johnson na konferenco vodnikov Latinske Amerike v letošnjem aprilu, prav malo pa je izgledov, da bi letos obiskal Evropo. Pravijo, da bi mogel tam računati na prijateljski sprejem brez demonstracij le v Zahodni Nemčiji.

AMERIŠKA DOMOVINA
 6117 St. Clair Ave. — HEnderson 1-0623 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

2. Združene države:
 \$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

3. Kanado in dežele izven Združenih držav:
 \$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
 \$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
 \$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83 No. 33 Thurs., February 16, 1967

Amerika ima res srečo

Ko človek premišluje v današnjih dnevih kitajski problem, mu nehote pride na misel, kako srečo je imela naša dežela vsa leta po drugi svetovni vojni.

V odločilni spopad z Japonsko je šla z dvema atomskima bombama in zmagała. Kaj bi bilo, ako bi se ta poskus ponesrečil? Pravijo, da bi invazija na japonske otoke zahtevala milijon človeških žrtev.

Takoj za tem je postal Stalin veliki dobrotnik Amerike.

L. 1948 je pregnal Tita iz komunistične bratovščine in se pri tem zaračunal. Tito se je obupno boril za svoj obstanek in se držal nad vodo. Za ta Stalinov usoden korak ni Amerika prispevala niti dolarja, pa je vendarle lahko na vso moč izkoriščala prvo razpoko v komunističnem bloku. Seveda je pri tem brez potrebe v imenu preračunanega tveganja bogato podpirala Tita, plačilo za to podpiranje pa dobiva ravno sedaj.

Potem je prišla nepričakovana korejska vojna, kjer je Stalin napravil drugo veliko napako v korist ameriški politiki. Ravno ob izbruhu sovraženosti ni bilo njegovih diplomatov v varnostnem svetu ZN in tako se je korejska vojna lahko začela v imenu Združenih narodov, akoravno so Združene države nosile vso težo bojevanja. Ne preje ne pozneje nismo nikoli imeli tako velike koristi od ZN, pa zanj nismo žrtvovali niti dolarja.

Kmalu za tem je umrl Stalin in z njim vred je šel v zgodovino njegov svet okamenega komunizma. Stalinu je sledilo kolektivno vodstvo, ki je bilo v ruski zunanji politiki tem previdnejše, čim bolj so njegovi člani naraščali v javnosti. Vojne nevarnosti takrat ni bilo nobene in naša vojna industrija je morala ob potu svojega obraza iskati dokaze, da se mora Amerika zmeraj bolj oboroževati. Ko je kolektivno vodstvo v Kremlju odmrlo pod spretno taktiko tovariša Hruščeva, je na čelo Rusije stopil "ljudski človek" iz Ukrajine, zelo nadarjen, zgovoren, spreten, pa tudi zahrben, zvijačen, nehalen, toda pri vsem tem nikoli vse-mogoč. Tega ni Amerika nikoli ne verjela ne razumela, zato ji je Hruščev velikokrat delal po nepotrebnem skrbi. Šele takrat, ko ga je politbiro ruske komunistične stranke na kar eleganten način spravil z oblasti, smo spoznali, kako malo oblasti se je skrivalo za imenom tovariša Hruščeva. Zato smo si pa velikokrat delali po nepotrebnem skrbi in nepotrebne izdatke. V resnici nam pa ni bil Hruščev noben nevaren sovražnik, nevarnost smo sami spletli okoli njegove osebnosti.

Novo kolektivno vodstvo, ki ga vodita Brežnjev in Kosygin, pa ne kaže niti na zunaj nobene bojevitosti, čeprav mnogo govori in se baha, navadno za potrebe domače politike in politike v komunističnem svetu in gibanju. Niti naši najudarnejši protivniki komunizma ne upajo trditi, da nam ravno sedaj ruska politika grozi z vojno nevarnostjo.

Čeprav smo med tem zagazili v vietnamsko vojno, nas sreča ni zapustila. Čisto počasi se je pred nami ustvarjal prepad med Moskvo in Peipingom. Čim manj smo verjeli v njegovo resničnost, tem globlji je postajal. Danes je že tako globok, da se popolnoma ne bo dal nikoli zasuti. Spor med Moskvo in Peipingom je kakor voda na ameriški mlin. Kamor pogledamo, imamo koristi od njega in to ne zmeraj manj koristi, ampak zmeraj več. In vse te dobrote niso zahtevale od nas nobenih materialnih ali političnih žrtev. Koristi so pa tako velike, da jih danes niti premeriti ne moremo.

Spor med Moskvo in Peipingom je na primer mnogo prispeval k prevratu indonezijske politike. Indonezijski predsednik Sukarno je svojo domovino gnal naravnost Peipingu v naročje. Pa so indonezijski generali še pravi čas — brez ameriške pomoči — preusmerili tok indonezijske zunanje politike in pregnali komunističen vpliv iz jugovzhodne Azije. Še danes si nismo čisto na jasnem, koliko nam to koristi v naši politiki na Tihem oceanu.

Kitajska zmeda nam pa obeta še novo korist. Naj bo političen položaj na Kitajskem tak ali tak, dve posledici že ima: javna uprava je v razsulu, z njo je pa tudi propadla disciplina, ki je potrebna, da se kitajsko gospodarstvo drži nad vodo. Danes je pa gospodarstvo v hudi krizi, šepa proizvodnja v industriji in obrti, zamira promet, ni več tiste osebne varnosti, ki je neobhodni pogoj za vsako redno gospodarstvo, tudi komunistično. Danes vsega tega ni na Kitajskem. To pa ima že svoje posledice, ki jih moramo le naslutiti: kitajska pomoč Severnemu Vietnamu bo začela hirati sama po sebi, tudi proti kitajski volji in želji. Obenem bo začel odmirati tudi tranzitni promet med Sibi-

rijo in Vietnamom, kar bo postalo nevarna ovira za izdatno rusko podpiranje vietnamskih komunistov.

Pa še tole: voditelj vietnamskih komunistov Ho-Či-Minh dobro ve, kakšen je položaj na Kitajskem, ne ve pa, kakšen bo jutri. To ga skrbi, zato verjetno noče staviti vse na eno ali drugo karto. Vojskovanje ga pa sili k odločitvam, ki so zmeraj bolj tvegane. Kdo bi mu zameril, ako mu prihaja na misel želja, da vsaj začasno sklene z Ameriko mir ali vsaj premirje. Saj se bodo časi spremenili in bo lahko nadaljeval boj, ko bo imel svoj hrbet na kitajski strani boljše zavarovanje, kot ga ima danes.

Če je kaj resnice na tipanju od komunistične strani za mir ali vsaj premirje, je zato v veliki meri odgovorna kitajska zmeda. In zanj ni Amerika dala niti beliča.

Pa naj kdo reče, da naša dežela nima sreče?

BESEDA IZ NARODA

Koroški Slovenci k Titovemu obisku v Avstriji

DUNAJ, Avstr. — Sprejema v čast predsedniku SFRJ so se udeležili tudi predstavniki koroških Slovencev. Pri razgovorih med vodniki obeh držav so bili omenjeni tudi koroški Slovenci in njihov položaj v Avstriji. Narodni svet koroških Slovencev je pred obiskom Jugoslovancev izdal posebno izjavo, v kateri opozarja na še nerešena vprašanja slovenske narodne manjšine na Koroškem. Ta izjava se glasi:

Koroški Slovenci pozdravljamo dobre sosedske odnose med Avstrijo in Jugoslavijo kot plod večletnega vztrajnega prizadevanja obeh držav po prijateljskem sodelovanju med avstrijskim prebivalstvom in narodi Jugoslavije. Prepričani smo, da bodo odprli razgovori med najvišjimi predstavniki Avstrije in Jugoslavije ob uradnem obisku državnega predsednika maršala Tita na Dunaju nove možnosti za poglobitev meddržavnih odnosov ter razširitev sodelovanja med Avstrijo in Jugoslavijo ter državami Podonavja.

Dejstvo da je Jugoslavija priznala kot sopodpisnica državne

pogodbe avstrijsko-jugoslovanske meje iz leta 1938, je omogočilo razvoj, ki je dosegel svoj višek z uradnim obiskom tedanjega posledovčnega državnega predsednika Avstrije, kanclerja dr. Klause v Beogradu ter z uradnim obiskom državnega predsednika Jugoslavije maršala Tita na Dunaju.

Kot v Beogradu, tako se bodo državni obeh držav tudi na Dunaju razgovarjali o vprašanih manjšinskih zaščitah na Koroškem in Gradiščanskem. Tako so ostala doslej nerešena: vprašanja osnovnega šolstva, uradnega jezika, dvojezičnih napisov ter stalne podpore avstrijske vlade v kulturne in gospodarske namene manjšine. Koroški Slovenci pozdravljamo tozadevno stališče avstrijske vlade, ki želi rešiti vsa odprta vprašanja v sodelovanju in soglasju s priznanim manjšino.

Stvarna uveljavitev manjšinskih vprašanj bo omogočila naši državi utrditi njen politični položaj v zvezi z južnotiroolskim vprašanjem napram Italiji ter dvigniti njen ugled kot miro-ljubne države v svetu.

Prijatelju v spomin

LORAIN, O. — Hitro tečejo leta in starejši slovenski rod se vedno bolj krči. Število nekaj takih delavnih pionirjev se manjša, tisti pa, ki so še med nami, se umikajo iz javnosti.

V nedeljo, 5. februarja 1967, nas je nenadno za vedno zapustil dolgoletni naročnik Ameriške Domovine g. Louis Kos, 1777 E. 34 St., Lorain, Ohio. Ko sta se z ženo Antonijo vrnila od dvajsete maše, je Louis ustavil svoj avto pred garažo, da je žena lažje izstopila iz njega, se naslonil nazaj in padel v nezavest. Hitro so poklicali rešilni avto, ga odpeljali v bolnico sv. Jožefa, a bilo je prepozno. Srčna kap mu je pretrgala nit življenja v 81. letu starosti.

Pokojnik Louis Kos je bil rojen v vasi Griža pri Vipavi. V Ameriko je prišel leta 1912 in se takoj naselil v Lorainu. Zaposlen je bil pri National Tube Co. Bil je član društva Bled št. 17 SNPJ in delničar Slovenskega narodnega doma v Lorainu ter faran tukajšnje slovenske cerkve sv. Cirila in Metoda.

Tukaj zapuščala žalujočo ženo Antonijo, roj. Skapin, in brata Antona, v Sloveniji pa dve poročni sestrji, Alojzijo in Johano.

Pogreb je bil 9. februarja ob 9.30 dopoldne iz cerkve sv. Cirila in Metoda na pokopališče Kalvarija. Pogrebno mašo jebral Rev. Alojzij Rupar.

Dragi pokojnik! Naglo in nepričakovano si odšel od nas. Tvoji številni prijatelji in znanci Ti želimo mirnega počitka v svobodni ameriški zemlji in bogato plačilo v večnosti za vse, kar si dobrega storil.

Žalujoci ženi, bratu in sestram izrekam globoko sožalje!

Louis Balant

Pod morskjo gladino

Dno Mrtve doline v Kaliforniji leži dejansko 275 čevljev nižje kot je morska gladina.

ne in druge organizacije po svetu razseljenih Slovencev.

Zbornik bo prinesel spet nove odlomke iz zgodovine revolucije in nastanka komunističnega nasilja na Slovenskem poleg vseh drugih oddelkov, ki so v knjigi že ustaljeni. Kakor naročniki in čitatelji težko čakamo na knjigo, tako in še huje so v zadregi uradniki in založniki, ker vsled nesrečnega stanja v tiskarni knjiga ne izide in ne prihaja denar za kritje obveznosti, ki so s knjigo že nastali. Zato prosijo dvojce: prvič, da gotovo vsi dosežani naročniki ostanejo zvesti in počakajo še par tednov, ker knjiga bo gotovo izšla in bo na razpolago, drugič pa, da vsi, ki le morejo, naroče Zbornik za leto 1967 vnaprej in plačajo naročnino \$5.00 za izvod, da jo bodo sprejeli, čim bo dotiskana in bodo s tem založništvo bistveno pomagali, da prebrodi sedanje težave. Lepo prosijo zastopnike, da začno zbirati prednaročnino.

Dr. Miha Krek

Pevski zbor Jadran priredi koncert

CLEVELAND, O. — Pevci in pevke pevskega društva Jadran se prav živahno pripravljajo za svoj koncert, ki se bo vršil v nedeljo, 26. februarja 1967, v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Koncert se začne ob 3.30 popoldne, po koncertu bodo servirali večerjo v spodnji dvorani, nato bo ples in domača zabava, kjer bodo igrali godci Gil Dobidovega orkestra. Vstopnina za koncert je \$1.50, vstopnice si lahko preskrbite pri članih zbora.

Zbor Jadran je za ta koncert pripravil lepo zbirko naših pesmi iz glasbenega arhiva, kot so: Simonitijev "Jaše k nam zeleni Jurij", Sattnerjev "Studenček", Aljaževi "Oj z Bogom ti planinski svet" in "Ne zveni mi", Tomcovo "Majska", Vodopivčev "Ptičjo svatbo", Hubadovo "Po jezeru", narodne "Soča voda", "Petnajst let", "Pred mojo kajžo", dalmatinske narodne "O more duboko", "Da mi je znati", "Jedan mali brodič" in "Sada svi uskupu".

Soprano solo zapoje Angela Zabjak, v duetu zapoje Betty Resnik in Erma Šabec, v mešanem oktetu Mary Frank, Barbara Kalin, Wilma Tibijash, Mary Koch, Tony Princ, Tere Tomsic, Louis Smrdel in Joe Princ. Moški zbor nastopi z Verbičevem "Vaso valem" in Nedvedovo "Ljubezen in pomlad".

Za zaključek sporeda nam zapoje priljubljeni "Venček iz opere Gorenjski slavček". Skladatelj Anton Foerster je zadel v tej operi posebnost, kjer je polno narodnih glasbenih motivov in lepih melodij. Je zelo udomačena ne samo v domovini, pač pa tudi med ameriški Slovenci.

Zbor poučuje glasbeni učitelj Reginald Resnik, ki je obenem mojster pri klavirju in pri koncertu njemu prisloko na pomoč kot dirigent Vladimir Malekar, ki je poučeval zbor mnogo let, sedaj pa vodi podjetje Audio Recording Studio v NBC poslopju. Vse to nam priča, da bomo deležni užitkapolnega koncerta in prijazne vsele zabave.

Rezervirajmo si nedeljo 26. februarja za koncert Jadrana!

Za Public. odbor: M. R. T.

Smrt se me je ognila

PATERSON, N.J. — Nisem si sicer gledal v obraz, kakor parkrat med vojsko in komunistično revolucijo, niti vedel nisem, da je bila zraven mene, tega sem se zavedel šele, ko se me je že izognila in odšla.

Ko me je na god sv. Neže, v soboto, 21. jan., redovni brat zjutraj počakal pred kapelico in mi povedal, da se je dr. Farkaš smrtno ponesrečil, je bila moja prva misel: Jaz sem bil zadnji

z njim v avtomobilu! Sinoči ob pol devetih sva se poslovila tu pred vrati naše šole, še povabil me je, naj zopet kaj pridem k njemu v Bridgeport, zlasti sedaj, ko bo misijonar p. Kokalj pri njem. Kako, da se nesreča ni zgodila, ko sva bila oba v avtomobilu, ali že prej, ko smo bili trije in celo štirje? S Kennedyjevega letališča v New York smo se namreč vozili štirje duhovniki. Začnjenjala se je že "rush hour" in promet je bil že hud, zato je dr. Farkaš rajši vozil naokrog skozi Westchester county, da smo s severa prišli k Washingtonovemu mostu, kjer je p. Nikolič, D.J., izstopil in se s podzemsko železnico vrnil domov v Brooklyn, mi trije smo pa nadaljevali pot v Princeton, N.J. Bil je petek in ura že čez pet, vse je drvelo iz mesta ven, da je bil New Jersey Turnpike natrpan, pa se nam nesreča ni pripetila v tistem vrvežu, šele potem, ko je bil dr. Farkaš sam na zakotni bridgeportski ulici.

Zakaj Bog ni odpoklical mene, ki sem za deset let starejši od njega? Zakaj njega prav zdaj, ko bi ga fara sv. Križa tako krvavo potrebovala, da bi ji ob selitvi stal ob strani, kakor jo je pred leti poživil, ko je že skoraj umirala?

Kdo razume božje načrte in ukrepe? Neizpodbitno pa drži: Kar Bog stori, vse prav stori, četudi nam se prav ne zdi.

Pokojni se je farne selitve zelo bal. Pred leti je bil trdno odločen odpovedati se župniji, kakor hitro bi prišlo do nje. "Sem že prestar, da bi se ukvarjal z zidavo nove cerkve in z dolgovi," je večkrat dejal. "Naj to odgovornost prevzame mlajša moč, ki ji bo lažje kos kot jaz." Mikala ga je misel, da bi šel za dve leti v Evropo brskat po arhivih in bi potem napisal knjigo v angleščini, v kateri bi dokazal, da je bila vrnitev slovenskih domobrancev kršitev mednarodnega prava in rododom. Knjiga bi mu ustvarila ime v tujakšnjih krogih in mu na široko odprla vrata na vsako ameriško univerzo. Izbral bi si stolico, ki bi mu prijala, in zaključil tek življenja, kakor ga je bil začel, s profeso.

Čim bolj pa se je bližal čas selitve, tem bolj je na ta svoj načrt pozabljal. Čutil je, da je fari v teh težkih časih še posebej potreben. Zavedal se je, da ga škof ceni in rad ima, pa je hotel to škofovo naklonjenost izrabi v korist fare.

Pa ni bil noben kimavec, ki bi bil vsako škofovo odredbo na slepo sprejel. Kadar se mu je zdelo prav, se je upal škofu odkrito povedati svoje mnenje, za kar ga je škof še bolj cenil.

Vsaj po enkrat na leto ima bridgeportska škofija kako posebno kampanjo, za katero predpiše vsaki fari vso to, ki jo mora zbrati in poslati na škofijo. Da bi župnikom pomagal pri nabiranju, jim škof pošilja podrobna navodila, kako organizirati farne odbore, ki naj hodijo od družine do družine, ljudi prepričujejo o potrebi dajatev in prispevke pobirajo. Dr. Farkaš tega nikoli ni storil, le v oznanilih je svojim ljudem zadevo pojasnil in priporočil, pa je vedno dobil potrebno vsoto, da jo je poslal na škofijo. Ko pa je škofija sama hotela kontrolirati te odbore po raznih lajkah, ki so začeli prihajati na župnije v dobri veri, da župnikom odvzamejo del bremena in sami organizirajo pobiranje po hišah, je dr. Farkaš pisal škofu odkrito pismo nekako takole: "Kot lahko vidite, sem Vam do zdaj vsako leto poslal zahtevano vsoto, večsih še več, pa nisem nikoli pobiral po hišah od vrat do vrat niti sam niti po drugih, zato Vas prosim, da mi še naprej dovolite, naj denar, ki ga zahtevate, zberem od svojih ljudi na način, kakor so ga vajeni, pri darovanju v cerkvi. Naši farani ne vidijo radi, da bi kdo prihajal k njim na dom po denar, rajši ga sami

darujejo Bogu in Cerkvi pri nedeljskem darovanju. Vedno se bo župnija sv. Križa potrudila, da zbrala, kar škof od nje želi, samo to Vas prosim, Prezvišeni, da mi ne predpisujete, na kakšen način naj se to zgodi, marveč da mi dovolite, naj ostane pri dosedanjih navadi, ki je ljudem všeč. Naši ljudje škofa in duhovnika spoštujejo in na njune besede nekaj dajo, lahko se zanesete na nje, da se bodo tudi v bodoče vedno odzvali Vasemu pozivu, če jim ga bo župnik s priizničje predstavil. Ni treba nobenih posrednikov."

Ker nekaj časa ni bilo odgovora, se je dr. Farkaš začel bati, da bo negativen. Nekega dne pa je sam škof prišel v župnišče in mu dejal: "Nisem Vam hotel odgovoriti pismeno, da ne bi moji tajniki zvedeli za vsebino, oziroma da Vi ne bi pisma komu pokazali. Čestitam Vam in Vašim faranom, da tako pravilno razumete potrebo cerkvenih dajatev. Ko bi le imel kaj več takih župnikov, kakor ste Vi! Seveda Vam rade volje dovoljujem, da še naprej prispevke za škofijo pobirate v cerkvi pri darovanju, saj to je najlepši način, le to Vas prosim, da nikomur ne poveste, da sem Vam to dovolil. Pri drugih župnikih, če ne pritiskam in ne kontroliram po svojih ljudeh, na žalost ne gre."

Ta ugled, katerega je bil deležen od strani škofa, je želel izkoristiti v prid fare, zato je želel še ostati na svojem mestu, dokler se fara ne bi sistemirala na novem kraju. Takrat je bil pa odločen, da se župnikovanju odpove. Ne bo namreč več kazalo zidati nove cerkve samo za Slovence in Hrvate, škof bo ali ustanovil kje novo faro, ki bo teritorialna, pa bo za župnika imenoval Slovence, ali bo pa župljane sv. Križa pridružil kakšni že obstoječi teritorialni fari in ji dal slovenskega župnika. V vsakem slučaju bo ta fara morala imeti vsaj enega kaplana. Tega se je pa dr. Farkaš najbolj bal. On je bil navajen, da je ljudem vedno ustregel, tudi če so prišli ob neugodni uri. Nikomur ni nič odrekel. V bridgeportskem župnišču je zvonec napeljan od spovednice v cerkvi. Naj je zvonil ob še tako nadležnem času, dr. Farkaš je pustil svoje delo in šel v spovednico. "Naši ljudje stanejo daleč, nimajo vedno vozila na razpolago. Če oni delajo žrtve, da pridejo v cerkev, jih moramo tudi mi," je večkrat ponavljal. Včasih je pa tožil: "Ne bi mogel gledati duhovnika poleg sebe, ki bi duhovsko službo opravljal le po urniku in ljudem ne bi ustregel, kadar bi prosili za uslugo. Na žalost pa prihaja zdaj veliko takih iz tujakšnjih semenišč." Zato je bil za trdno odločen pustiti župnijo, kakor hitro bi se selitev izvršila.

Tudi selitev sama ga je vedno bolj skrbela. Trenutno je svetokriška fara na najbolj kritični točki. Res, da so se naši ljudje začeli seliti iz zapadnega dela mesta že pred leti, iskali so si boljše stanovanje kje po Fairfieldu ali celo dalje ven, pa jih je le še nekaj ostalo pod zvoničkom svetega Križa. Zda so tudi ti odšli in hiše okrog podirajo ali so pa plen zamorcev in Portoricanov, ki stanujejo v mestnih stanovanjskih blokih ne daleč stran. Varnosti več ni, zato se mnogi rojaki bojijo priti k Sv. Križu. To zimo ob delavnih dr. Farkaš ni imel več maše v cerkvi, marveč v konventu, da mu ni bilo treba cerkve kuriti. Na tihem se je bal, da bi škof prav zdaj poslal kako nedeljo svoje ljudi šteti vernike, ki prihajajo v cerkev, in bi po teh številkah sodil moč svetokriške fare. Zato je dve nedelji pred svojo smrtjo ljudem močno poglagal na srce, naj tudi v tem kritičnem času vztrajajo in prihajajo v svojo faro cerkev, ker bo škof ob selitvi moč fare sodil po nedeljskem obisku vernikov (Dalje na 3. strani)

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITE

Ni čuda, da sem tako sanjaril; duhovniku se vsili taka sanja sama od sebe ob pogledu na brezmadežne duše mladih ljudi, ki jih sreča v svojem življenju. Toda žal...

"Žal?... je ponovila teta Cecilija, ki jo je nenadoma obšla plahost.

"Žal, pravim, se mi je zdelo, da pričajo mnoga znamenja dovolj nedvoumno, da Roger ni nedovzet za človeške slabosti... Bil je izredno ljubezniv napram sestram svojih tovarišev... izredno sentimentalni in razvajan..."

"Saj ima pravico biti tak..."

"O... seveda."

"Torej?"

"No, kaj; opazoval sem ga... in naposled sem se odpovedal svoji sanji v veri, da ni bila tako božja volja."

"Prav ste imeli!"

"Res? Ali Vam je morda že kaj zaupal o tem?"

Obraz tete Cecilije je nenadoma obšla rdečica. Hotela je popraviti svojo napako:

"Ne... gospod Maude mi ni zaupal nič takega. Toda zdi se mi, da se ne motite, če mislite, da se mladi mož nagiba k posvetnemu življenju. Čeden je, okusno napravljen... zapeljiv. V Banzeauu je star pomorščak ki pravi — oprostite mi njegove besede — da duhovnik ne more biti drugačen nego umazan, suh in grd..."

"No, no, Vaš stari pomorščak pretirava!... Na poslednjih dveh označbah naj bo še nekaj resnice... In če presodimo Rogerja s tega stališča, je povsem jasno, da nima poklica... Na koncu, pravim, bi bil zdaj vesel, če bi mu našel krščansko mladenco in bi ga videl, kako si postavlja svoje lastno ognjišče, kakršno zapoveduje Cerkev in kakršnih je Francija potrebna."

"Da, lastno ognjišče... s krščansko mladenco. Resnično bi bilo škoda, če bi premotila tega ljubeznivega mladencičkata tistih žensk, ki jih je v Parizu gotovo nešteto... zlasti na Montmartru. Slišala sem, da je baš v tem okraju naravnost strašno..."

"Tudi to je pretirano!... V Parizu in na Montmartru je k sreči prav lepo število izvrstnih žena in zelo pametnih deklet. Seveda, tudi drugačnih je mnogo... oh, pa niso zmerom same tega krive! Poznal sem dekle, ki ni pokusilo hrane osem in štiri deset ur, iskaje povsod dela, da bi si zaslužilo pošteno svoj kruh. Če pade tako dekle, ni vedno povsem izgubljeno... V Parizu živi mladina v veliki nevarnosti. To je vosek v ognju... vosek, ki mu je dolžnost, da se v ognju ne raztopi. Naposled... ljubi Bog je tam... Victor Hugo je napisal genljivo pesem: Koliko sem umirati videl deklet!... Jaz bi pa mogel napisati poglavje z naslovom: Koliko mladine sem videl umirati!..."

"Torej Vas je strah?"

"Zmerom me je bilo strah ljubezni... vedno strah ženske... vedno strah, da ne ostaneta oba v določenem redu, ampak da skočita čez ograje. Tak sem kakor tisti znani častnik, ki je delal preden je napočila ura napada na nož... Tu imam lepe, zdrave, mlade fante, močne in navdušene... čez nekaj minut bodo skočili na plan. In že bodo ranjenci, pohabljeni, mrtveci! Ne maram, da bi mi kaka ženska ukradla ali umorila Rogerja..."

"Ali je morda prav posebno izpostavljen?"

"Dovolj, dovolj je izpostavljen... V banki je seveda v stalnem stiku z ljubeznivimi,

dražestnimi in pogostoma tudi zelo izobraženimi gospodičnami..."

"In napudranimi?"

"Da, napudranimi — celo napudranimi..."

"Toda to še ni najhujši zločin, kajne?"

"In poslikane so tudi. Kako lahko je eni ali drugi zbuditi v viteškem srcu nagnjenje, ki bi trajalo dan, dva... nagnjenje, ki nima druge utemeljitve, druge hrane nego srčan obrazek."

"Oh, in če se kdo v taki zaljubljenosti poroči!" — je teta Cecilija vzkliknila.

"To bi bil skoro neizoben polom, seveda. Že ko mine prvi mesec, se uboga otroka gledata z očmi, s katerih je padla mreža; spoznata se... in se ne prepozna več! Kar groza me je, če pomislim, da bi se mogla primeriti Rogerju taka nesreča, ki bi mu uničila vse življenje."

"Upajmo, da se ne bo!..."

"Pred nekaj dnevi sem bil v njegovem uradu, da odideva skupaj nakupovat raznih stvari za 'Staro Rakovico'."

"Pa menda ne loncev?"

"Vi ste okrutni, gospodična! Vstopil sem torej malo pred četrto uro v pisarno. Roger se je baš odpravljal domov... Mala strojepiska, sladka kakor srček, mu je pomagala obleči površnik... druga mu je sila ljubeznivo popravljala samoveznic, ki ni bila — tako je izgledalo — točno na svojem mestu... tretja mu je uslužno prinesla klobuk in paličico..."

"In on, kako se je obnašal?"

"On?... se je smehljajal... Držal se je kakor mlad harambaša, ki se mu ta uslužnost zdi nekaj naravnega!..."

"Tako se zgodi, da nekega lepega dne postanejo najboljši mladeniči žrtve takih lilik!..."

"Je vzkliknila teta Cecilija, ki se je naposled vendar zgražala.

"Da... videl sem že mnogo takih primerov..."

"Mnogo?"

"Dovolj, da se v človeku zbudijo bojazni."

"Evo, zato tudi ponavljam pri vsaki priliki materam, ki imajo sinove: 'Motrite vendar z bistrimi očmi!... Bodite previdni!... Zbirajte okrog svojih sinov taka dekleta, ki so vredna Vaših otrok, godna za možitev, to se pravi da so v dostojnem položaju, primerna po naobrazbi in verna svoji veri!'"

"Pametno!... Ker je že ženska neizogibna..."

"Neizogibna!..." je povzela teta Cecilija užaljena. "Vi ste rekli: neizogibna? Toda pomislite, gospod voditelj, da je vendar ljubi Bog ustvaril tudi nas, uboge ženske!"

"Da... Toda potem je prišel hudobec..."

"Ampak prav tako tudi k moškemu..."

"Nedvomno!... Vendarle se mi vse dozdeva..."

"Pozor!"

"O, saj pazim!... Vendarle se mi torej dozdeva, da je postopal hudobec pri ženskah po latinskem izreku: Corruptio optimi pessima... (Poguba najboljšega je najslabše)"

"Kaj to pomeni?"

"Če se kaj izvrstnega pokvari, postane hujše od najslabšega..."

"Izvrstno... to smo seveda me ženske?... Lep kompliment, da nam vse ostalo nartpite..."

In teta Cecilija se je veselo premaknila na svojem naslanjaju ter zagrozila s prstom:

(Dalje sledi)

• **Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglaš v Ameriški Domovini!**

Mehanizmi živali še vedno skrivnosti

Netopir s presenetljivo natančnostjo leti proti svoji žrtvi • Čebela-oglednica s posebnim plesom kaže delavkam, kam naj lete po nektar • Tropske ribe v jati se obrnejo vse hkrati • Delfin je pravcati laboratorij • Orientacijski čut morskega psa in ptic selivk.

Učenci in inženirji si nemalokrat belijo glavo z vprašanji, ki na primer žabam, ribam, pticam in celo neznatnemu mrčesu ne delajo prav nobenih težav.

Živali so često opremljene s tako popolnimi mehanizmi, da bi človek, če bi se mu posrečilo podobne izdelati, pridobil s tem docela nove in povrh tega še izvrstne aparate.

Netopir s presenetljivo natančnostjo leti proti svoji žrtvi

Kdor je imel priložnost opazovati netopirja pri lovu, je kaj lahko videl, kako že od daleč opazi vsak predmet, ki se giblje. Brž usmeri svoj let tja in se bliskovito požene vanj ter ga zgrabi. Kako more ta živalca vedeti, da je bilo tisto, kar se je razmeroma daleč od nje premikalo, njen "plen"? Znano je, da ima netopir poseben "aparati", s katerim natanko ugotavlja, iz katere smeri prihaja zvok.

Učence pa še prav posebno zanima vrsta netopirja-ribička. Ti netopirji — ribji lovci, imajo posebno napravo, nekaj hidrofon, s katero natanko ugotovijo položaj ribe v vodi. Netopir leti tako nizko nad vodno gladino, da se vode skoro dotika. Nenadoma pa stegne svoje kremplje v vodo in — potegne iz nje ribo. Nikdar ne seže v vodo zaman!

Mehanizem netopirjevega "šestega čuta" že dolgo proučujejo učenci po vseh deželah. Toda do sedaj se še nobenemu od njih ni posrečilo do kraja odkriti skrivnost te naprave. Saj imajo tudi mornarji in ribiči neko napravo, ki jo nazivajo hidrofon, vendar pa je patent v naravi zdaleč boljši in zanesljivejši.

Čebela-oglednica s posebnim plesom kaže delavkam, kam naj lete po nektar

Čebela ima tudi marsikaj, s čimer bi se znanost v mnogem obogatila in okoristila v primeru, da bi se ji posrečilo pojasniti vrsto pojavov. Ko se vrača čebela, ki je šla na izvid, "pojasnjuje" s nenavadnim, naravnost fanatičnim plesom po zraku in z akrobatskimi gibi čebelam-delavkam, kje bodo našle nektar. Včasih je nektar tudi zelo daleč od panja, vendar pa čebele vselej dobro razumejo izvidno čebelo in brž odletijo v pravo smer. Kakšna znamenja daje čebela? Kakšen pomen imajo? Kakšno sredstvo za medsebojno sporazumevanje imajo? Da, ko bi vedel kdo odgovoriti na vsa ta vprašanja...

Tropske ribe v jati se obrnejo vse hkrati

Zanimivo bi bilo tudi vedeti, kakšno sredstvo za zveze imajo nekatere tropske ribe. Kako ve-

leaherna riba v jati, kdaj se bodo druge ribe obrnile v drugo smer in kam jo bodo ubrale? Vedeti je namreč treba, da se te ribe obrnejo vse hkrati. Morda oddajo nekake rahle električne sunke. Dokazano je namreč, da se neke vrste rib odzivajo na električne sunke, kar so poskusili tako, da so približali akvariju glavnika, ki so ga prej potegnili skozi lase.

V nozdrvih albatrosa so učenci odkrili nenavaden mehanizem, ki mu omogoča, da more piti morsko vodo. Le kako more albatros izločiti iz morske vode sol? Naprava je in učenci vedo zanj. Toda, kako deluje, tega pa še nihče ni mogel odkriti. Morda se bo to s časom le posrečilo. Saj bi bilo to velike važnosti za vse, ki prebijajo dalj časa na morju in morajo stalno imeti s seboj pitno vodo.

Delfin je pravcati laboratorij

Za učence je delfin pravcati laboratorij. Ima najrazličnejše naprave in mehanizme, ki mu omogočajo in lajšajo življenje. Na vse te mehanizme gledajo inženirji naravnost z zavistjo. Delovanje nekaterih teh delfinovih naprav so učenci že spoznali, toda ne vseh. Marsikaj je še vedno skrivnost za znanost.

Kako zmorejo ti sesalci preplavati do 72 km na uro? Ko bi mogel kdo to pojasniti, kolikšnega pomena bi bilo to za mornarje! Za sedaj se morajo učenci omejevat zgolj na ugibanja in domneve.

Nemalokrat so se mogli opazovalci prepričati, da ima delfin izredno prefinjen čut za zaznavanje predmetov in bitij v vodi. Nedavno so napravili zanimiv poskus. Dva delfina so dali v večji bazen z umazano vodo, v kateri skoro ni bilo moč nič razločiti. V vodo so položili več železnih palic, ki so bile povezane s signalnimi zvonci. Ob dotiku palice se je oglasil zvonec. Prvih 20 minut je bilo slišati zvonec samo 4 krat, drugih 20 minut se je zvonec oglasil še redkeje, a potem ga ni bilo čuti nič več.

Delfina sta plavala torej v bazenu in v popolni temi, ne da bi se dotaknila železnih palic. Drugi poskus pa je pokazal, da s svojim "hidrofonom" zelo naglo raziskujejo predmete. V bazen so vrgli malo pegasto ribo, delfinovo poslastico, in večjo ribo, za katero pa delfinu ni kaj preveč mar. A, dasiravno je bila voda umazana in motna, se delfin ni niti enkrat motil — planil je dosledno naravnost na ribico.

Orientacijski čut morskega psa in ptic selivk

Za učence je zanimiva tudi

druga vodna žival, to je morski pes. Za to žival se ve, da ima silno močno razvit orientacijski čut. Znanstvena raziskovanja so pokazala, da je morski pes pravcati naravni teledirigirani torpedo. Pri tem so tudi dognali, da ni nenavadno oster vonj, ki ga vodi po sledi svoje žrtve, kot so to še do nedavna mislili, temveč pravi lokacijski sistem, s katerim zaznava najrazličnejše zvoke in nihanja. Ameriški učenci dr. Warren Whisby se trudi sedaj, da bi odkril skrivnost tega mehanizma.

Na srce omamljenega morskega psa so pritrdili žico posebnega električnega aparata. Žival so zatem položili v bazen. S posne-manjem glasov, ki ga dajejo borce se ribe ter z električnim sunkom v srce morskega psa so opazili, da je jelo njegovo srce močno biti. Kmalu zatem je sree te morske zveri začelo tako močno biti brž ko so se začeli ribji glasovi, in to brez električnega sunka. Kljub temu pa je pri tem še vse polno nejasnosti. Še vedno ni moč z gotovostjo trditi kateri zvoki privlačijo pozornost morskega psa in še marsikaj drugega.

Selitev ptic in pojavi, ki so s tem v zvezi, zanimajo učence vseh vrst. Ne samo prirodoslovce in lovce. Zadnje čase se za to zanimajo tudi meteorologi, astronomi, radijski tehniki in še drugi. Seveda. Saj je tudi v zadnjih letih usmerjeno znanstveno delovanje mnogih panog v ozračje. A tam je vse polno skrivnosti. V zraku ni ne kažipotov ne kakih drugih orientacijskih znakov. Kaj lahko je moč, da bodo prav ptice selilke dale ključ, ki bo odprl vrata v sistem orientiranja v kozmičnem prostoru in v avtomatsko upravljanje kozmičnih aparatov. Miniaturni radijski oddajniki, pričvrščeni na hrbtu ptic, bodo sproti poročali o njih potovanju, o tem, kako se ptica vede ob spremembi magnetnega polja in bodo pojasnili, po čem se orientira med letenjem.

SMRT SE ME JE OGNILA

(Nadaljevanje z 2. strani)

in po njih dajatvah pri darovanju.

Zdi se mi, da je prav žalost, s katero se je vsa fara zgrnila okrog telesnih ostankov svojega pokojnega župnika, in ogromna udeležba pri pogrebu na škofa vplivala, da je v svojem govoru poudaril: "Najlepše boste ohranili spomin na Fathra Farkaša, če boste delo, ki ga je on vršil med vami, nadaljevali in ohranjali narodne tradicije, ki jih je gojil."

Tako je dr. Farkaš svoji fari sv. Križa v tem kritičnem trenutku več koristil s smrtjo, kakor bi morda bil v življenju. Zato ga je Bog odpoklical.

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

Powellova bodočnost jim dela preglavice

WASHINGTON, D.C. — Hitro se približuje čas, ko bo moral Cellerjev odbor predstavnškega doma dati svoje poročilo o več ali manj čednih delih črnega kongresnika Powella. Odboru ne bo težko sestavljati poročilo, težje mu bo, kaj naj predlaga. Odprti sta dve poti: lahko predlaga, da predstavnški dom Powella požene s Kapitola, toda ta sklep mora biti narejen z dvetretjinsko večino. Vprašanje pa je, ali bo toliko kongresnikov za tako hudo kazen.

Druga pot predvideva manjšo kazen: Powell naj bi bil samo izključen iz predstavnškega doma, to je, ostal bi še član doma, toda ne imel bi pravice do glasovanja.

Moški dobijo delo

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of PNEUMO-DYNAMICS Corp.

MACHINISTS TO WORK ON AERO SPACE MISSILE and Aircraft Components KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling Machines

HORIZONTAL BORING MILLS

TURRET LATHES

GAP TURRET LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL CONTROLLED MACHINES

DOBRA PLAČA OD URE IN DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebn

od 8.15 dop. do 5. pop.

ali kličite

341-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer (83)

vanja, zato bi mu pa ostali vsi prejemki, ki pripadajo vsakemu kongresniku. Za tak sklep zado- stuje navadna večina.

Mislijo, da bo zmaga druga pot, ker kolikor toliko odgovarja načelu, da naj bo "volk sit in koza cela".

Moderna "Noetova bar-ka" se je vrnila na Zemljo

WASHINGTON, D.C. — Pred več kot 2 mesecema je NASA poslala v vesolje pravo majhno Noetovo barko, samo človeka ni bilo v njej. Pač pa je bila napolnjena z rastlinami, stenica-mi, žuželkami, hrošči itd. NASA je hotela ugotoviti, kako se vse to obnaša v vesolju. Ladja bi se morala po 3 dneh vrniti na Zemljo, pa so instrumenti deloma odpovedali in je do sedaj krožila okoli Zemlje. Zadnje dni je prišla tako blizu zemeljske površine, da jo je naš planet z lastno privlačnostjo spravil nazaj.

Na zemljo je padla včeraj severozahodno od Kalgoorlie v Zahodni Avstraliji.

V Dominikanski republiki so se zopet pojavili gverilci

SANTO DOMINGO, Dom. rep. — V okolici mesta San Jose 155 milj jugovzhodno od prestolice, so se zopet pojavili gverilski oddelki. Vojni minister je poslal nanje vojaške oddelke. Prišlo je do spopadov, toda število žrtev na obeh straneh še ni znano. V prestolici ne pripisujejo pojavu gverilcev posebnega pomena, dokler se ne ve, kdo jih je organiziral, kdo jih vodi in kdo jih vzdržuje.

Najboljši film

OTTAWA, Can. — Canadian Film Archives poroča, da so kritiki 40 držav izbrali za najboljšo filmsko komedijo film Charlia Chaplina "The Gold Rush", izdelan leta 1925.

Ženske dobijo delo

Delo dobi

Pomivalka posode, za popoldne, skupno 35 ur. Oglasite se osebno. Delo dobi tudi kuharica

SORN'S RESTAURANT

6036 St. Clair Ave.

EN 1-5214

(x)

MALI OGLASI

Naprodaj

Popravljalnica čevljev je na prodaj po zmerni ceni. Lastnik gre v pokoj. Kličite 247-6739.

(35)

SAMO \$8.700!

za ta dom s 3 spalnicami. Nov vodovod, nov vodni grelec, nov furnez, novi podi, nova aluminijasta vetrna okna in vrata, znotraj na novo dekorirano, ograjen vrt in več drugih posebnosti. E. 70 St. - St. Clair okolica. Kličite sedaj - cena za hitro prodajo. Kličite Victor Albanese pri

JOHN STEFANIK REALTY

391-8849

(34)

Naprodaj

Delikatna trgovina v slovenski naselbini (Collinwood). Pivo in vino za ven; blizu cerkve in šole; lepo stanovanje. Kličite 451-7487 po 6. uri pop.

(36)

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV
15425 Waterloo Rd. IV 1-2227

Lahko prevažanje (hauling) **POSEBNO STROJI** in druga majhna naročila
kličite 881-8696

(x)

V najem

Stanovanje se odda odrasli družini. Pokličite 361-6957.

—(16, 21 feb.)

DVA SVETOVA — Domačini se vozijo v svojih starodavnih čolnih po jezeru Titicaca v Andah, ko dirva mimo njih "nora vražja riba", kot imenujejo domačini novo drsečo ladjico "Inca Arrow".

MLADA BREDA

IVAN PREGELJ

Anica pa je s skrušeno dušo molila v cerkvi za svojo in svojega moža srečo in zdravje, za mir in pravo pamet, za odvrnitev vseh izkušnjav in dobro voljo, za častni in večni blagor, za srečo in zveličanje njih, ki so ji umrli, in onih, ki ji še niso bili rojeni. In v njene molitve je kipel raz kor vedno znova:

Božična noč, prekrasna si, krasnejša si nad vse noči.

Anici se je hotelo peti. Bridkost in radost, žalost in veselje, solze bolesti in prijetne miline so se mešale v njenem srcu. Kakor dete se je zdelala sama sebi. Čemu plašnost in strah? Čemu zdvajanje? Ali nimamo vsi varovanci tega svetlega, čudežnega Deteta, ki se je rodilo nocoj zato, da odzame breme z naših ramen in naše krivde nase? Naše krivde! O Bog, je jecala Anica, koliko greha je na meni. Kako je mogoče, da navadno ne vidim vse svoje ničvrednosti? Napravila je sklep, trden in svet, da bo ostala močna in iskrena v hrepenenju po popolnosti in zatajevanju; vse dnevne skrbi in težnje, vse je zgnilo ko prah v senci, v soncu milosti, ki jo je rosilo nanjo novorojeno dete...

Stopila je v zimsko noč in odhitela po zasneženi cesti proti domu. Prehitela je ljudi. Ko je stopila čez most in zavila v breg na Peč, se je izvila izza zapuščenega mlina temna postava in se ji približala.

"Kdo je?" je vprašala Anica. "Jaz!" je odvrnil Lipe, "počakal sem, pojdeva skupaj." Skoraj neljubo ji je bilo, da je storil to, ker je bilo njeno srce tako prosto vsa strahu in njeno telo in okoli odpočito.

"Drsi," je dejal Lipe in poglaval okoli palico v led.

"Da," je odvrnila. Ni vedela, kaj naj še reče. Zato je molčala. Zdelo se ji je, da mora biti, da molči. Šele ko sta prišla že blizu doma, stajajo, je dejal Lipe:

"Nocoj je malo spanja na zemlji."

"Malo," je potrdila Anica.

"Jutri bodo bedeli pa tatje!" je dejal.

"Kako to?" je vprašala.

"I no," je odvrnil, "ljudje so trudni in potem imajo tatje lahko opravilo."

"V naših krajih ni takih ljudi," je odvrnila.

Lipe jo je pretekel. Iz teme pred njima je vstajala Peč. Tedaj je opazila Anica, da se je iz teme zapodilo nekaj temnega in jezno renččega proti njej. V hipu je videla Lipeta skočiti tistemu črnemu naproti. Slišala je zamolkel udarec in nato presunljiv lajež; po vsem telesu jo je streslo. Pristopil je Lipe in dejal:

"Ali ste se hudo ustrašili?"

"Je ji?" je vprašala, "volk je bil."

"Ne," je dejal z rahlo tresočim se glasom fant, "volk ni bil. Sa-

mo pes, a zapomnil si bo on in njegov gospodar."

"Tomažev Sultan?" je vprašala z rastočo radovednostjo.

"Da," je odvrnil, "in komur je bilo namenjeno."

"Misliš, da ga je Tomaž naščuval?" je vprašala Anica.

"Vem," je dejal fant. "Poznam psa. Zato pa me je vleklo in mi ni dalo miru, da sem vas počakal." Približal se ji je prav k obrazu: "Ni vse veljalo meni. Kaj pa more meni pes! Vas pa bi bil mogel do smrti ostrašiti."

Anica se je zamislila. Nakana njene tašče se je razgrnila pred njo. Stopila je prav blizu Lipetu:

"Če je to res," je šepetala, "potem si rešil velike nevarnosti mene in otroka."

"Reklo mi je nekaj," je odvrnil.

"Daj mi roko, Lipe, Bog naj plača." Stegnil je levico proti nji.

"Zakaj ne desnice?" je vprašala.

"Pes me je popadel," je dejal mirno. "Pa to ni nič, saj ni stekel, je samo naščuval. Ali kdor ga je, ta bo plačal." In se je zasmel prav razposajeno...

10. "Plačal bom, Lipe pa mora od hiše"

Ko je Anica vzdramila Marjanico in je ta v prvi zmedenosti prinesla vilice namesto arnike in potem od samega strahu polila polovico zdravilne tekočine in zato še huje zmedena zrezala najlepšo Nežino srajco za obvezo —, se je Lipe ves čas smejel sam vase. Ko pa mu je Anica obvezovala rano, je prešel ta smehljaj v izraz, ki ga ranjenci navadno ne kažejo. Ko je Marjanica zagledala kri, je začela vzklikati. Komaj ji je Anica dopovedala, naj bo tiho. Marjanica pa očitno ni čula na desno uho, zakaj še glasneje je vpraševala, ali so ga z nožem ali s sekuro. Lipe je odvrnil, da z zobmi. Marjanica je skoraj od strahu pobegnila, meneč, da je rekel z "rogmi". Stregnila jo je

stoprv Nežina srajca, katero je bila tako neusmiljeno zrezala, opravlja vneto lepo delo usmiljenosti. Videča, da za njo ni nobenega opravka več, je molče odšla "počivati". Počivala je sicer slabo, ker se ji je sanjalo od samih srajc. Rezala je in rezala in venomer je tekla kri.

Anica je medtem Lipetu obvezovala roko. Lipe je bil odkrito veder. Ne, je pomislila Anica, v njem ni slabe misli. Dvignil se je, pristopil k njej ter jo prijel za roko:

"Anica, lepa hvala in srečne praznike!"

"Tudi tebi, Lipe!" je odvrnila. Rahlo se je vznemirila; njemu pa se je zdelo, da ga ni ogovorila še nikoli nikjer nobena žena tako pristržno.

"Naj ostane med nama, kar se je zgodilo," je dejal.

"Prav!"

Zdajci pa se ji je pokrilo lice z bledostjo, vzdrltela je in strmela nemo v okno: tam je iskri- lo iz teme na dvorišču dvoje oči. Strah in žalost, jeza in zlobnost so se mešale v strastno razpaljenih zenicah. Te zenice so ko tat in izdajalec strmele v sobo na njo, ki je bila z Lipetom. Lipe je opazil strah na Aničnem licu, okrenil se naglo.

"Tomaž!" je vzkliknil porogljivo, "kaj ne spi pijanec? Mu ne da vest miru?"

Odšel je naglo iz sobe; Anica je še čula z dvorišča polagoma zgubivše se korake in odhitela v sobo, ko da jo podi pol pekla. Našla je moža bedčega in mu šepetaje povedala dogodek s psom, in da jo je Lipe otel velike nevarnosti. Pripomnila je, ko da išče pomoči in zaslombe pri možu, da je to že preveč, kar si Tomaž dovoljuje, da ta človek ne zasluži več, da ga trpijo na Peči. Jurij je molčal trdovratno. Pričakovala je, da ji bo stegnil roko in jo potolažil ter ji voščil srečne praznike. Ne! Pač pa se je nekako nejevoljno nasmehnil, češ:

"Ne, tak ni kot Lipe!"

Zazdelo se mu je, ko da je zaspan. Anica pa je spoznala, da ne mara govoriti; poslovala se je. Legla je, a ni mogla dolgo zaspati. Pa tudi Jurij ni spal. Hotel in želel si je od žene ne- kake oskrbe, vsiljivega negovan- ja. Pa je pozabil, da je sam proti njej zadirljiv, siten in zakrit. Jeza na Anico se mu je vjemala in tolmačil si je njeno vedenje, da je lahkoživa in brez srca. Prav ima mati, gotovo je res, kar jo sumi glede Lipeta. Čemu bi jo bil sicer fant čakal in spremljal? Anica napravi seveda iz vsega vse naravno, da bi živ človek ne mogel misliti slabega. Ne misliti slabega! Saj bi ne! misli Jurij, če pa vsa znamenja govore, da je res za vso prepro- stostjo Aničino grda laž. In vsi vedo to, vsi, se je vil od bolesti, samo jaz ne smem vedeti, ne smem misliti tega. In govoriti ne morem z njo. Zakaj ne morem? Zgodilo se je, da Jurij ni vedel odgovora.

Kar zaplakal je v blazino od

jeze, kljubovalnosti in bridkosti. Rano zjutraj je vstal Lipe, odšel in se vrnil na Peč šele popoldan. Kmalu za njim je prišel na Peč orožnik z nasajenim bajonetom. Marjanica se ga je grozno ustrašila.

"Kje pa imate tistega psa?" je vprašal.

"Kaj hočete?" je drhtela Mar-

janica. "Sem gluha, ne slišim, veste, povejte še enkrat!"

Tu je pristopil Anže.

"Gospod, kar z menoj pojdite."

V hlevu leži in si liže rano."

Orožnik je odšel s fantom in se ustavil pred hlevom in veli Anžetu:

"Spodi mi ga ven, fant."

(Dalje prihodnjič)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

The Stroh Brewery Company, Detroit 26, Michigan

En zaboj... 24 steklenic Stroh's piva. To je zadovoljiv način uživanja Stroh's, ki tekne tako, kot nobeno drugo ameriško pivo. Stroh's se razlikuje po okusu zaradi tega, ker je varjeno drugače kot ostala ameriška piva. Je varjeno z ognjem. Pokusite Stroh's. In kupite ga v zaboju. To je najboljši kup piva.

Stroh's

Z OGNJEM VARJENI OKUS

V blag spomin

DRUGE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA,
NEPOZABLJENEGA SOPROGA,
DOBREGA OČETA IN
STAREGA OČETA

John Muniza

ki nas je zapustil in se preselil
v nebeško domovino 16. feb. 1965

Leti dve sta že minuli,
odkar si nas zapustil Ti,
luč nebeška naj Ti sije,
v mislih naših si vsak čas.
Srce naše zate bije,
Ti pri Bogu pros' za nas.

Zalujoči:

Soproga MARY
sinova JOHN in MARIO in neveste
dva vnuka in štiri vnukinje,
brat PAŠKO in ostalo sorodstvo
Cleveland, O. 16. februarja 1967

V blag spomin

OB STIRINASTI OBLETNICI
ODKAR JE UMRL NAS
LJUBLJENI OČE

Frank Lovsin

ki je izdihnil svojo plemenito dušo
in se preselil v večno življenje
dne 16. februarja 1953.

Gospod, daruj mu mir,
naj večna luč mu sveti;
ker si dobrote vir,
uživa raj naj sveti.

Zalujoči otroci:

sin FRANK;
hčere: MARIJA, ANA, ANGELA
in ALBINA.

Cleveland, O., 16. februarja 1967.

VODNI SMUČAR — Bivši poljski vojaški pilot A. Wozniak na svoji 8-dnevni poti po reki Temzi na Angleškem.

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

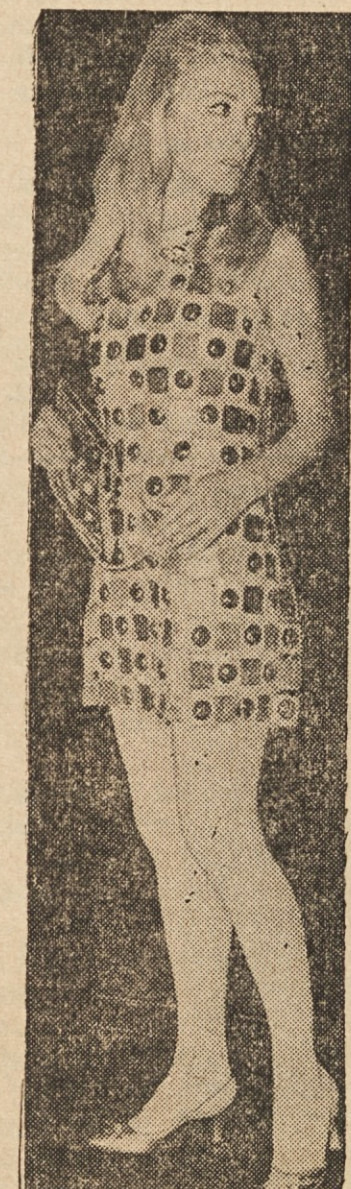
Experienced, Reliable, Housekeeper to live in for active, elderly lady in Winnetka. Own room, bath, TV. Salary open. Refs. Pleas. surroundings. Good home for right person. 446-7727

(33)

FEMALE HELP

MAIDS "BEST"

Maids wanted for suburban best western Motel. 5-6 days a wk. Hrs. 8 a.m. - 3 p.m. Good congenial group to work with. Apply: REGENCY MOTEL, 1150 W. Roosevelt Rd., Broadview. 681-2550. (36)

VEDNO KRAJŠA KRILCA

— Zenske obleke postajajo krajše in krajše, to niso več krila, so le še krilca. Na sliko vidimo filmsko igralko Elgo Andersen v takem krilcu zadnje pariške mode.